

Griffie nr	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.99.108-04	<u>Openbare terechtzitting van : 20 september 2006.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11de kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partijen :

1. geboren
wonende te , Thans niet aanwezig.

2.

3.

4.

Vertegenwoordigd door hun raadsman Mtr. loco Mtr.
advocaat te

tegen :

1. , maatschappelijke zetel gevestigd te

2. , geboren
zelfstandige, wonende te

beiden vertegenwoordigd door Mtr. advocaat te
en Mtr. advocaat te

VERDACHT VAN:

De eerste en de tweede

- om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben
- om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben
- als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek

A. Te tussen 1 februari 2003 en 21 april 2005

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte:
 - 47a 25ca bouwland
 - 184a 30ca sportgebied
 - 13a 81ca bouwland
 - 49a 40ca bouwland
 - 80a 59ca bouwland
 - 31a 18ca bouwland
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de bestemming van het gebouw te hebben gewijzigd van sporthal naar industriegebouw.

B. Te : tussen 1 februari 2003 en 21 april 2005

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
 - gelegen te
 - grootte:
 - 47a 25ca bouwland
 - 184a 30ca sportgebied
 - 13a 81ca bouwland
 - 49a 40ca bouwland
 - 80a 59ca bouwland
 - 31a 18ca bouwland
 - ingeschreven op het kadaster te
 - onder
 - eigendom van
- namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning nieuwe openingen in de gevel te hebben gemaakt.

C. Te : tussen 1 februari 2003 en 21 april 2005

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 27, 39 en 40 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op art.5 par.1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd.6.2.1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of te hebben veranderd, hetzij door een toevoeging, hetzij door een wijziging of uitbreiding die de indeling van de vergunde inrichting in een hogere klasse tot gevolg had, namelijk een inrichting voor opslag van 20 ton kunststoffen (rubriek 23.3 Vlarem I bijlage, hinderlijke inrichting klasse 2) waarvoor de milieuvergunning geschorst werd door het ontbreken van een stedenbouwkundige vergunning.

**Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van
hypotheekbewaring te dd. 24 maart 2006 , nr.**

Gelet op de processtukken.

Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen en besluiten

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging.

De strafbare feiten :

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze rechtbank de strafbare feiten onder de tenlasteleggingen afdoende naar recht bewezen en staat het vast dat de drie beklaagden op de vermelde plaats en gedurende de weerhouden incriminatieperiode deze strafbare feiten hebben gepleegd.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon neemt niet weg dat de natuurlijke persoon ook wordt veroordeeld indien hij geïdentificeerd is en de gepleegde fouten wetens en willens heeft begaan (zie HvB Antwerpen 12de kamer 9 maart 2005.)

Wat betreft de beklaagde, natuurlijke persoon, dient gesteld te worden dat hij zaakvoerder is van de vennootschap en wetens en willens, dit wil zeggen zonder dwang en zonder dwaling, het misdrijf onder de tenlasteleggingen heeft gepleegd, zodat hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kunnen veroordeeld worden (zie HvB Antwerpen 12de kamer 3 maart 2004.)

Het niet –naleven van de wettelijke bepalingen (vergunningsvoorwaarden en illegaal afval storten) was een bewuste keuze.

De natuurlijke persoon heeft in casu bewust, buiten elke dwang, dus wetens en willens, gehandeld in strijd met de wettelijke bepalingen. Cumulatie in de vervolging en de veroordeling van de rechtspersoon en natuurlijke persoon is dus mogelijk, daar de natuurlijke persoon de fout wetens en willens, dit wil zeggen zonder dwang en zonder dwaling, heeft gepleegd (zie Gent 3de kamer 17 oktober 2002 en Gent 10de kamer 17 oktober 2003, Tijdschrift voor milieurecht 2004, p. 202 en HvB, Antwerpen 12de kamer 3 maart 2004.)

Wat betreft de beklaagde rechtspersoon dient gesteld te worden dat deze als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk is voor vermeld misdrijf dat intrinsiek verband houdt met de verwezenlijking van het doel van de vennootschap (zie HvB Antwerpen 12de kamer 3 maart 2004.)

De strafmaat :

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de ernst van de strafbare feiten, de persoonlijkheid van de beklaagde natuurlijke persoon, het strafrechtelijk verleden van beklaagden, het eventueel schuldinzicht, de leeftijd van de natuurlijke persoon en de eventuele actuele maatschappelijke reïntegratie.

De strafbare feiten zijn ernstig en dienen derhalve streng te worden gesanctioneerd.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat een mogelijkerwijze gunstig advies voor een toekomstige stedenbouwkundige vergunning (pleidooi van de verdediging) nog lang geen vergunning nis.

Milieumisdrijven dienen bijzonder ernstig genomen te worden omdat zij de levenskwaliteit en de gezondheid van eenieder aantasten.

Beklaagden hebben een bijzonder materieel voordeel genoten door het plegen van de bewezen verklaarde misdrijven.

Maanden lang hebben zij zonder vergunning economische activiteiten ontwikkeld.

De door beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt (de wetten) ter realisatie van het beleid inzake milieu, stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren.

Beklaagden mogen het individueel economisch belang niet boven het algemeen belang – dat gebaat is met een schoon milieu en een goede ruimtelijke ordening - laten prevaleren.

Een dergelijke houding getuigt van weinig respect voor de normen in onze samenleving.

De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een schoon milieu en een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

De strafmaat moet ook met dit wederrechtelijk bekomen economisch voordeel rekening houden.

Wat betreft de rechtspersoon bepaalt art. 41bis Strafwetboek de strafmaat.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, het bekomen wederrechtelijk economisch voordeel, en het strafrechtelijk verleden van beklaagden is de hierna volgende straf wettig en passend.

De tenlasteleggingen vermengen zich in de zin van art.65 SW door eenheid van opzet, zodat slechts één straf dient uitgesproken, de zwaarste.

**OM DEZE REDENEN:
DE RECHTBANK:**

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1, 1bis en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

- 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
 - 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
 - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
 - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
 - 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
 - 2, 40, 50, 65, 66 van het strafwetboek;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak:

Veroordeelt de beide beklaagden :

ieder tot een geldboete van **1000,00 EUR** verhoogd met 45 deciemmen, hetzij: **5 500 EUR** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 160,16 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23 december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 EUR + 45 deciemmen = telkens 137,50 EUR tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

Op burgerlijk gebied :

De burgerlijke partij

vordert:

- de stopzetting van de exploitatie onder verbeurte van €500 per inbreuk persoon;
- het herstel inde oorspronkelijke staat te bevelen van de garage / loods annex hal en de toegangsweg aan de westzijde binnen een termijn van drie maanden onder verbeurte van een dwangsom van €500 per dag.
- conform het decreet betreffende de ruimtelijke ordening te bevelen dat, in het geval de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld door beklaagden binnen de gestelde termijn, de burgerlijke partijen van ambtswege gemachtigd zijn in de uitvoering ervan te voorzien op kosten van de veroordeelden.
- een schadevergoeding provisioneel ten bedrage van €1000.

De rechtbank meent dat in casu de sluiting van de onderneming op grond van art.39§2 van het decreet van 28 juni 1985, zich niet opdringt.

De herstellvordering behoort weliswaar tot de bevoegdheid van de overheid, maar de burgerlijke partij kan herstel vorderen op grond van art.44 SWB.

De actuele burgerlijke partijen laten weliswaar na aan te tonen welke schade zij precies geleden hebben waarvoor een maatregel herstel in vorige staat zich opdringt.

Uit de dossiergegevens blijkt dat de burgerlijke partijen hinder hebben ondervonden van de illegale exploitatie en de stedenbouwkundige inbreuken gedurende de weerhouden incriminatieperiode.

Deze schade kon door de burgerlijke partijen definitief begroot en geraamd worden, gelet op de tijdspanne tussen het einde van de incriminatieperiode en de behandeling ter terechtzitting.

Een provisionele vordering kan derhalve niet worden toegekend.

De rechtbank raamt de door de burgerlijke partijen geleden schade op €1000, vergoedende intresten inbegrepen en het meergevraagde wordt afgewezen.

Om deze redenen:

De Rechtbank:

Veroordeelt de beklaagden solidairlijk tot betaling aan de burgerlijke partij

de som van 1000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Wijst het meergevraagde of anders gevorderde af als ongegrond.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 september 2006.

Aanwezig:

Alleenzetelend Rechter
Eerste Substituut Procureur des Konings
Griffier.